

מתיקות הניסים

במלחמות ישראל לאורך הדורות

”כי לא יטוש ה' את עמו בעבור שמו הגדול”

בס”ד

נס קיום האומה הישראלית

גיליון מס' 10 | בראשית - נח | חשוון תשפ"ו

פרק י' - ואפילו בהסתרה...

ואיך זה קרה שכל החבילה התפרקה...

דבר חמישי - איראן וגוררותיה - שלוחת חיזבאללה (פרק א')

החיזבאללה בצפון לא ידע מה לעשות כאשר נפתחה המערכה בדרום על ידי החמאס (י"א כי נעשה בלי הסכמתו ונפגע מזה, וי"א שלא היה מוכן לגמרי) אבל החליט להיות על אש נמוכה ולפתוח בהתקפות של התשה נגד עם ישראל, כדי להעסיק אותם ותימשך המערכה מול החמאס.

וכך עשו גם מצד מזרח ארגוני הטרור בעיראק שמומנו על ידי איראן, וכן ארגון הטרור החותים מתימן שתקפו את ישראל בטילים וכתבמ"ים על בסיס יומי של התשה.

עד שהעולם והאוי"ם וכמובן ארה"ב (שהיה שם ממשלת שמאל בראשותו של הנשיא ביידן) יפנו עורף לישראל וידרשו מהם לסגת מהמלחמה מול החמאס, וכולם יחכו לשעת כושר מאוחרת לתקוף את ישראל בבת אחת.

בישראל: יש שצידדו מיד לפתוח גם במלחמה רחבה גם בצפון ולא רק להגיב להתקפות בלי לשבור את הכלים, אבל לבסוף החליטו להימנע מזאת, וקודם ינסו להשיב מלחמה שורה מול החמאס, ובצפון יחכו לשעת כושר שבעזרת ה' תצליח, וכרגע רק יגיבו להתקפות בלי לשבור את הכלים.

ועכשיו בסיעתא דשמיא נכתוב בתמצית, ניסים ונפלאות בהפלת ארגון הטרור העצום, שהיה בכל רחבי העולם כולו פחד וחלחלה ממנו:

1. מלחמת התשה - בחודש הראשון סוף תשרי וחשוון תשפ"ד (10.23 למניינם) החיזבאללה הצטרף ללחימה, אבל לא באופן מלא אלא בצורה של התשה עם ירי לעבר הישובים הסמוכים, וטילי נ"ט, לעבר הישובים או מוצבים, והצבא הגיב באופן מקודתי, וחסל בחודש זה כ-40 חוליות מחבלים פעילים, לפני או אחרי הירי, כמו כן היה חדירות מחבלים אשר נהרגו כמה חיילים ה' יקום דמם.

בימים הראשונים חלק מהצמרת המדינית רצו לפתוח במתקפת מנע על החיזבאללה, אבל ראש הממשלה התנגד בכל תוקף, ואמר שאין זה הזמן המתאים **אלא נקלף את הבצל אחד אחד** ולא הכל במכה - בבחינת 'תפסת מרובה לא תפסת'. כמו כן ארה"ב התנגדה לכך, והנשיא ביידן בכבודו, הגיע לארץ ישראל, לישיבת הקבינט, וגם שלחו באופן מידי נשאת מטוסים עם כל הפמליא שלה... להרתיע את החיזבאללה לפתוח באופן מידי מלחמה.

כמו כן, במהלך החודש התפנו מספר ישובים לעבר בתי מלון למרכז הארץ, מחשש לחדירות מאות מחבלים וכן להינצל מירי

טילי הנ"ט. המחבלים מצידם הודיעו באופן רשמי על כ-50 מחבלים הרוגים (למעשה זה הרבה יותר).
(המשך יבוא בגיליון הבא בעזרת ה')

א. אמירת 'שמע ישראל' תחת החופה!?!...

אליה כהן מפדויי השבויים שבחסידי ה' חזר אמר תחת חופתו: "ב-7.10 החיים שלי נחצו. כל מה שחלמתי נעצר. במשך כל כך הרבה זמן בשיחות שלי עם הקב"ה - אתם בטח יכולים לתאר שדיברתי איתו המון - כל הזמן חלמתי על חופה. תמיד אמרתי לו: אבא שבשמים, אם אזכה אי פעם בחיים, אם תיתן לי לזכות לעמוד במעמד הזה תחת חופה וקידושין, אני מבטיח לך שאני עוצר את החופה... **לא איכפת לי מאף אחד... אני אומר לך תודה רבה ומזמין את כולם לומר שמע ישראל**".

שקט שורר בקהל. גם הכינור דומם לרגע. החתן לבוש טלית נוטל נשימה עמוקה וממשיך בבכי כבוש:

"...אבא שלי היקר, רק אתה יודע מה עברתי... אתה רעבת איתי, אתה סאבת איתי, אתה ישנת איתי בלילות כשהיה לי קר... היית איתי בכל רגע. **אבא שבשמיים אני רוצה להגיד לך תודה רבה!** תודה רבה שתתן לי לזכות לעמוד מתחת לחופה הזאת, שהשארית אותי בחיים, אבא אני אוהב אותך!!!!"

רחבת החופה נשטפת בדמעות. מהחופות המוזרות שידע העולם. החתן פוקח את עיניו האדומות, מבט בקהל ההמום ופונה בהתרגשות: **אני רוצה להזמין את כולכם לעשות איתי 'שמע ישראל', אני לא מחייב אבל מי שרוצה מוזמן...**

רעם פושט בין השדות. מאות יהודים, לא בדיוק מהזן שמתהלך בבני ברק וירושלים, מושיטים יד מהוססת על העניינים. תחת כיפת השמים, **מול כוכבים צופני סוד, מרעידה השאגה מהלבבות הכמהים:**

"שמע ישראל-

ה' אלוקינו-

ה' אחד"

(יתד נאמן)

ב. בקושי הספיקו לעבור כמה עשרות מטרים - ונשמע פיצוץ אדיר...

פעילות הצבא ביום **'יח' אדר א' תש"ח:** (28.2.48 למניינם) בשעה 09:00 יצא הכוח לבצע את הפעולה בשתי מכוניות: החבלן (המסתערב יעקובה) אמור היה להכניס את הרכב עם חומר-הנפץ לתוך המוסך, להפעיל את ה'עיפרון' ואת המוקש, לצאת החוצה ולהסתלק במכונית השנייה, שתמתין בסמוך, עם המסתערב יצחק ליד ההגה. הוכנו גם שתי מכוניות רזרביות, שימשו ככוח חילוץ, למקרה שהכוח המבצע יסתבך.

באחד הימים בחורף שנת תש"ח: **נודע כי באחד המוסכים בעיר, באזור "המשולש המבוצר", מכינים הערבים מכונית-תופת, כדי לפוצץ אותה במרכז סוואן בחיפה.**

דני אגמון, מפקד 'הסיירים המיוחדים' של הפלמ"ח בצפון, קיבל על עצמו לבצע פעולה נגד המכונית. לצורך הפעולה הוחרמה מכונית בכרמל, הורידו אותה לחצר הטכניון בהדר-הכרמל והחלו למלא אותה בחומר-נפץ. אך מתכנני הפעולה לא הצליחו למצוא "עיתרון" (מנגנון הפעלה עם השהייה) להפעלת חומר-הנפץ. יוחאי בן-נון, מפקד 'פלוגת הנמל' של הפלמ"ח, שעבר קורס חבלה אצל הבריטים, הודיע כי יש לו ידע כיצד מתקינים פצצת-זמן.

בשעה מאוחרת של לילה העירו רוקח, הבאנו אותו לבית-המרקחת, והלה נתן בידם חומצה-גופריתנית ואמצעים נוספים, שסייעו ליוחאי בן-נון ואגמון להרכיב עיתרון-הפעלה באמצעות אילתורים שונים ומשונים.

המכונית מולאה בכ- 300 ק"ג חומר נפץ, וכן הותקנו בה שני מוקשים, שהיו צריכים לפעול - כמלכודות - אם ירצו לבדוק את המכונית, או להתניע אותה.

שני מסתערבים - יעקובה כהן ו"אבו-סחייק" (יצחק שושן) - ערכו סיור בעיר התחתית, עד שגילו במוסך 'אבו-שעם' את המכונית שכבר הייתה מוכנה להפעלה, צבועה ומוסווית כמכונית של 'הצלב האדום'. השניים עברו במתכוון מספר פעמים דרך מחסומי הערבים, כדי שהללו יכירו ולא יעכבו בעת הנסיגה.

ביום יח' אדר א' תש"ח: (28.2.48 למניינם) בשעה 09:00 יצא הכוח לבצע את הפעולה בשתי מכוניות: החבלן (המסתערב יעקובה) אמור היה להכניס את הרכב עם חומר-הנפץ לתוך המוסך, להפעיל את העיתרון ואת המוקש, לצאת החוצה ולהסתלק במכונית השנייה, שתמתין בסמוך, עם המסתערב יצחק ליד ההגה. הוכנו גם שתי מכוניות רזרביות, שישמשו ככוח חילוץ, למקרה שהכוח המבצע יסתבך. הם חנו ליד אחד מהגשרים.

לאחר שאנשי הפלמ"ח חיבלו במכונית - כדי שהכנסתה למוסך לתיקון תיראה אמיתית - החלו לנסוע לעיר התחתית. בדרכם עברו שלושה מחסומים של ערבים. יעקובה, הנהג, נכנס למוסך וביקש שיתקנו את המכונית ה"פגועה". **סגן-מנהל המוסך סרב לקבל את המכונית לתיקון, מחשש שהיא ממולכדת, ויעקובה פתח בצעקות מחאה והחל לאיים עליו בהעמדה לדין, משום שאינו משתף פעולה עם לוחם ערבי, שאב, כביכול, משכם - בשליחות הוועדה הלאומית. יעקובה נתבקש לחכות למנהל. לאחר כמה דקות, כאשר הבחין כי אין שמים אליו לב, הפעיל את המנגנון וחמק מהמוסך אל מכוניתו של יצחק שהמתניה בחוץ, ושניהם התרחקו מהמקום...**

בקושי הספיקו לעבור כמה עשרות מטרים - ונשמע פיצוץ אדיר. לפני מכוניתם סע ג'יפ אנגלי ועם הישמע הפיצוץ הוא עצר בבת-אחת, כדי לחסום את הכביש. יצחק לא הספיק לעצור והתנגש בג'יפ האנגלי. האנגלים שלפו נשקם והחלו לחפש אצל ה"ערבים", אך לא מצאו נשק. יצחק נזף באנגלית צחה - בהומור - בנהג האנגלי על חוסר הנימוס שגילה, כשלא אותה כאשר עצר, והם שוחררו לדרכם.

במוסך הערבי נהרגו כ- 30 מחבלים, ונפצעו כ- 70. הפיצוץ הכפול - של שתי מכוניות התופת - הרס את המוסך לחלוטין. (הידברות)

ג. למה לא הצליחו המחבלים לפתוח הדלת?

מספר הגאון רבי ראובן אלבז שליט"א: שסיפר לו אחד מתושבי יכני שמצא בעוטף עזה, שבאותו בוקר בשמחת

תורה תשפד', שפלו המחבלים ימ"ש, למושב אצליהם, וכמובן הגיעו גם לביתו, ומיד נעל את הבית ונכנס לממ"ד, וכמה שניסו המחבלים לא הצליחו לפתוח, ולו במעט, **הכל היה סגור כמו ברזל**, וככה במשך חצי שעה ניסו וניסו, ולא הצליחו לפתוח הבית באמצעים שהיו להם באותו מקום, ולאחר מכן עזבו את המקום בפחי נפש, וכל משפחתו ניצלה ממוות.

ומה עומד מאחורי הסיפור? למה לא הצליחו המחבלים לפתוח הדלת? מספר אותו בעל הבית: ששבועיים קודם שמחת תורה היה להם פירצה לתוך הבית וגנבו להם הרבה מאוד דברים, כסף, תכשיטים, ועוד... **ותמיד היה שגור על לשונו: "כל מה שעושה ה' הכל לטובה".** על אף שבני הבית אמרו והצטערו על כל מה שקרה להם.

ומצד ההשתדלות הלך והביא מסגר מקצועי לבית שימסגר ויקבע את כל חלונות הבית והדלתות וכל מה שצריך, ואז באה הישועה כשבאו המחבלים לבית לא ציפו לכזאת שמירה בבית שנמצא במושב... (שבדרך כלל פתוח, ואולי יש דלת מעץ...) וככה נתקעו שם, עד שעזבו את המקום לאחר חצי שעה. ואם לא היתה הגניבה שבועיים קודם לכן, לא היה מבא מסגר, ובוודאי שהיו המחבלים מבצעים בהם את זממם, ונמצא ששפך הקב"ה חמתו על עצים ואבנים, והותיר את בני הבית לחיים טובים ולשלום. (עכ"ד).

ואני מוסיף: שלא רק נפשם היתה להם לחיים טובים ולשלום, אלא גם של כל המושב... בזכות זה שתעכו שם המחבלים קרוב לחצי שעה, כי מה קרה בסוף שעזבו המחבלים את המקום?

כאן אנו מחברים עוד סיפור, שקראתי בגיליון מרווה לצמא: **הגורל של רוב תושבי יכני!** בשמחת תורה תשפד' - גורלם של רוב תושבי יכני היה שונה ברחמי ה' ובחמלתו הרבה - הם ניצלו. המחבלים, חמישה במספר, ניהלו את הקרבות רק בפאתי היישוב, שם הם רצחו את קורבנותיהם. ברחובות הם לא פגשו איש, ומשום סיבה מאת ה' גם לא ניסו לפרוץ לבתים... **ויהי לאחר ששמעו קולות ירי מתקרבים והיו בטוחים שמדובר בצבא שנכנס למקום...** מיהרו להימלט מהיישוב באמצעות מכונית של אחד מתושבי היישוב, שבעליה הותיר את מפתחותיו בתוך המכונית עוד מערב החג. גם זה היה הנס הגדול שלנו, שאם לא כן היו מתעקשים להישאר, ומגלים שלא דוברים ולא יער לא הגיע צבא ולא כלום, והיו ממשיכים במסע הטבח עד בלי די.

רוב בני היישוב ניצלו ואין ספק שה' שמר עלינו - **בוודאי בזכות מסירות הנפש שלנו לאורך השנים, לשמור את השבת ואת הזת כהלכתן.** (עכ"ד).

ולמה לא ניסו לפרוץ לשאר הבתים? כי התעכבו באותו בית הנ"ל קרוב למחצית שעה, ומיד לאחר מכן כששמעו את קולות הירי ברחו וכו'. **פלא פלאים!**

זיכוי הרבים לאין ערוך!

לשותפות, והקדשת העלון: להצלחה, רפואה שלימה, ולזש"ק, ניתן ליצור קשר במייל:

metikut3@gmail.com

כמו כן, באפשרותך לקחת חלק בזיכוי הרבים. ואם יש באמתחתך סיפור של נס ופלא או השגחה פרטית באחת מהמלחמות שהיו לעם ישראל - ניתן לשולחו

metikut3@gmail.com

ובעזרת ה' נפרסמו.

חי נפשי כי בהתבונני בנפלאות האלה, גדלו אצלי יותר מכל ניסים ונפלאות שעשה ה' יתברך לאבותינו במצרים

ובמדבר, ובארץ ישראל (יעב"ץ בסידורו עמודי שמים בהקדמה)